Diumenge 2 (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Jn* 2,1-12): I al dia tercer se celebrà un casament a Canà de la Galilea, i la mare de Jesús hi era. I també hi fou convidat Jesús amb els seus deixebles. I en faltar vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi». I li diu Jesús: «Què ens fa a tu i a mi, dona? Encara no ha arribat la meva hora». Diu la seva mare als servidors: «Tot el que us digui, feu-ho».

Hi havia allí sis gerres de pedra col·locades per a la purificació dels jueus, i en cada una hi cabien dues o tres mesures [de quaranta litres cada una]. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua les gerres». I les ompliren fins dalt. I els diu: «Traieu-ne ara i porteu-ne al mestre-sala». I li'n portaren. Així que el mestre-sala va tastar l'aigua convertida en vi -no sabia d'on era, però els servidors, que l'havien tret, sí que ho sabien-, crida l'espòs, i li diu: «Tothom posa primer el bon vi i, quan ja estan beguts, el pitjor. Tu has guardat el bon vi fins ara». Aquest, que fou el primer dels signes de Jesús, el va fer a Canà de la Galilea, i manifestà la seva glòria, i cregueren en ell els seus deixebles.

Després d'això baixà a Cafarnaüm, ell i la seva mare i els seus germans i els seus deixebles, i es quedaren allà no gaires dies.

© Albada Editorial / evangeli.net

«La mare de Jesús hi era. I també hi fou convidat Jesús amb els seus deixebles»

Mn. Enric PRAT i Jordana
(Sort, Lleida, Espanya)

Avui, contemplem els efectes saludables de la presència de Jesús i de la seva Mare, Maria, en el cor dels esdeveniments humans, com en el cas que ens ocupa: «I al dia tercer se celebrà un casament a Canà de la Galilea, i la mare de Jesús hi era. I també hi fou convidat Jesús amb els seus deixebles» (Jn 2,1-2).

Jesús i Maria, amb una intensitat diferent, fan present Déu a qualsevol lloc on siguin i, on hi ha Déu, hi ha amor, gràcia i miracle. Déu és el bé, la veritat, la bellesa, l'abundor. Quan el sol desplega els seus raigs

per l'horitzó, s'il·lumina la terra i s'escalfa, i tota vida treballa per tal de produir el seu fruit. Quan hom deixa que Déu s'apropi, el bé, la pau i la felicitat creixen sensiblement en els cors, fins llavors, potser, freds o adormits.

La mediació que Déu ha escollit per a fer-se present entre els homes i comunicar-se profundament amb ells, és Jesucrist. L'obra de Déu arriba al cor del món per la humanitat de Jesucrist i, secundàriament, per la presència de Maria. Poc sabien els nuvis de Canà qui havien convidat a llur casament. La invitació responia probablement a algun vincle d'amistat o parentiu. En aquells moments, Jesús encara no havia fet cap miracle i era desconeguda la importància de la seva persona.

Ell va acceptar la invitació perquè està a favor de les relacions humanes principals i sinceres, i es va sentir atret per la honestedat i bones disposicions d'aquella família. Així, Jesús va fer present Déu en aquella celebració familiar. Allí «fou el primer dels signes de Jesús, el va fer a Canà de la Galilea» (Jn 2,11) i allí el Messies «obrí el cor dels deixebles a la fe gràcies a la intervenció de Maria, la primera creient» (Joan Pau II).

Fem-nos propers, també nosaltres a la humanitat de Jesús, mirant de conèixer i estimar més i més, progressivament, la seva trajectòria humana, escoltant la seva paraula, creixent en fe i confiança, fins a veure en Ell el rostre del Pare.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El cor de Maria, que no pot menys de compadir-se dels desgraciats (...), la va impulsar a encarregar-se per si mateixa de l'ofici de intercessora i demanar al Fill el miracle. Si aquesta bona Senyora va obrar així sense que li ho demanessin, què hauria estat si li preguessin?» (Sant Alfons Mª de Liguori)

- «Maria, pròpiament, no fa una petició a Jesús; simplement li diu: 'No tenen vi'. No li demana res en particular, ni molt menys que Jesús utilitzi el seu poder, que realitzi un miracle produint vi. Senzillament, ho manifesta a Jesús i el deixa decidir allò que convé fer» (Benet XVI)

- «Al llindar de la seva vida pública, Jesús realitza el seu primer signe —a petició de la seva Mare— en ocasió d'una festa de casament (cf. Jn 2,1-11). L'Església atorga una gran importància a la presència de Jesús a les noces de Canà. Hi veu la confirmació de la bondat del matrimoni i l'anunci que en endavant el matrimoni serà un signe eficaç de la presència del Crist» (Catecisme de l'Església Catòlica nº 1.613)